

Skala Współpracy

<https://ngo.skawalawspolpracy.pl/>

KOMITET
DO SPRAW
POZYTYWU
PUBLICZNEGO

NOWE
FIO

Ja i inni na Skali Współpracy

Instrukcja

Koncepcja narzędzia: Barbara Szczerbińska
Opracowanie graficzne: Julia Juzyk

Prawa autorskie zastrzeżone.

Narzędzie powstało w ramach projektu „Skala Współpracy NGO” sfinansowanego przez Narodowy Instytut Wolności - Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego ze środków Program Fundusz Inicjatyw Obywatelskich na lata 2021-2030.

Wszelkie uwagi i pomysły innego wykorzystania narzędzia, prosimy wysyłać do Pracowni Nauki i Przygody: pracownia@naukaprzygoda.edu.pl.

PRACOWNIA
NAUKI
i PRZYGODY

Narodowy Instytut Wolności
Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego

Sfinansowano przez Narodowy
Instytut Wolności - Centrum
Rozwoju Społeczeństwa
Obywatelskiego ze środków
Funduszu Inicjatyw Obywatelskich
Nowe FIO na lata 2021 - 2030

Program
Fundusz Inicjatyw
Obywatelskich
na lata 2021-2030
NOWE FIO

Skala
Współpracy NGO
ŚCIEŻKA ROZWOJU ZESPOŁU

Dla kogo?

Narzędzie zostało zaprojektowane z myślą o osobach w wieku 16+ znających model Skala Współpracy. Rekomendujemy, by korzystać z niego w zespole 8-10 osób, które mają za sobą doświadczenia wspólnej pracy. Większa liczba uczestników wymaga dłuższego czasu i może powodować znużenie u uczestników. Podstawę teoretyczną narzędzia stanowi model „Skala Współpracy”. Więcej o projekcie i modelu znajduje się na stronie: <https://ngo.skalawspolpracy.pl/>.

Cele i kontekst wykorzystania

Narzędzie służy do refleksji i określenia pozycji na Skali Współpracy pojedynczej osoby z zespołu i –jeśli jest taka potrzeba- wsparcia jej w drodze do innego, wybranego przez nią miejsca na Skali.

Narzędzie może uświadomić różnice w postrzeganiu pozycji osoby z zespołu na Skali przez poszczególnych członków zespołu oraz przez nią samą. Może być to wstępem do pracy z informacją zwrotną. Proponowane ćwiczenie z zestawem może być przyczynkiem do refleksji i rozmowy o wizji przyszłości i potrzebie wsparcia w realizacji związanych z nią celów.

Zestaw może być uzupełnieniem innych materiałów dotyczących Skali Współpracy (np. placht, kart Jakości Współpracy NGO, zakładek).

Jak się przygotować?

Drukowanie:

Pliki przygotowane są w sposób umożliwiający wydrukowania na biurowej drukarce. Zestaw składa się z 2 plików:

- Zakładka
- Plansza Skala Współpracy

Pliki przygotowane są do druku w formacie A4.

Należy wydrukować je na drukarce, najlepiej w wersji kolorowej (choć załączamy też czarno-białą wersję pliku). Planszę można wydrukować na formacie A3.

Zakładki należy wydrukować w kolorze, dwustronnie.

Dodatkowe elementy:

Do przeprowadzenia aktywności potrzebne będą dodatkowo:

- Pionki* x liczba osób uczestniczących
- Monety* 1 groszowe x jw.
- Coś do pisania x jw.
- Kartki A4* – 2 szt. dla każdej osoby uczestniczącej
- Małe naklejki*

*

Osoba prowadząca, we własnym zakresie, przygotowuje pionki w liczbie równej osobom biorącym udział w aktywności. Pionki można zastąpić dowolnymi znacznikami; elementami z gry „Poławiacze Pereł” (kryształy,

perty), spinaczami, guzikami, kamykami, kawałkami kolorowych karteczek, które ułatwią orientację na planszy.

Poza pionkami potrzebne będą też monety 1gr lub inne małe identyczne przedmioty (np. guziki, zakrętki) – tyle, ile jest osób uczestniczących.

Należy zapewnić długopisy lub ołówki dla każdej osoby uczestniczącej a do scenariusza „Dokąd zmierzamy” także kartki papieru (A4, białe lub 2 jasne kolory, 2 x liczba uczestników) i nalepki-„cenki” (niekoniecznie, można je zastąpić wpisem bezpośrednio na kartce).

Wyposażenie sali:

Rekomendujemy, aby w sali, w której planowana jest aktywność znajdowały się małe stoliki, lub jeden wspólny stół, na którym możliwe będzie ułożenie wszystkich plansz.

W przypadku braku stołu możliwa jest praca z planszami położonymi na środku pomieszczenia na podłodze.

Przygotowanie:

Przed aktywnością należy wydrukować zakładki i plansze Skali Współpracy w tylu kopiach, ile jest osób biorących udział w zadaniu.

Arkusze z zakładkami należy pociąć na paski wzdłuż przerywanej linii.

Prowadzenie

Narzędzie jest zaprojektowane w sposób umożliwiający zastosowanie go przez jedną osobę (trenera, liderkę).

Czas trwania:

- 60 - 90 min + omówienie
- Czas trwania zależy od liczebności grupy (rekomendujemy 8-10)

Refleksja o aktualnej pozycji osoby z zespołu na Skali

około 40 min. + omówienie

8-10 w jednej grupie

Przygotowanie materiałów

Każda osoba uczestnicząca otrzymuje planszę i tyle zakładek, ile osób uczestniczy w zadaniu.

Na planszy i jednej zakładce wpisuje swoje imię. Na pozostałych zakładkach wpisuje imię pozostałych osób uczestniczących.

Każda z osób uczestniczących umieszcza podpisaną planszę w miejscu wskazanym przez prowadzącego. Można przygotować stoliki lub miejsca na podłodze sali – po 1 dla każdej osoby- lub jeden wspólny stół, na którym położone zostaną wszystkie plansze – jedna obok drugiej.

Przypomnienie Skali Współpracy

Osoba prowadząca przypomina charakterystykę trzech światów ze Skali Współpracy i 9 pozycji z nimi związanych.

Następnie osoba prowadząca wprowadza cel ćwiczenia. Wskazuje pozytywną intencję i określa swoją rolę. Ważne, aby zaznaczyć, że osoba prowadząca będzie czuwać by rozmowy i wymiany zdań odbywały się w atmosferze partnerskiej informacji zwrotnej. Jej zadaniem jest dbanie o unikanie oceniania, obwiniania i przepychania się w dyskusji. Ten wstęp jest ważnym elementem zakontraktowania się grupy.

Gdzie jestem ja, gdzie widzę Ciebie?

Osoby uczestniczące zakreslają na każdej z zakładek, gdzie -według nich – znajduje się obecnie osoba, której imię jest na zakładce (także na zakładce przypisanej sobie).

- Wskazanie powinno opierać się na osobistych doświadczeniach z pracy ze wskazaną osobą, najlepiej tych niedawnych. Można zapisać je hasłowo na odwrocie zakładki (zachowania, sytuacje, fakty, odczucia).
- Swoje miejsce na Skali osoba wskazuje w oparciu o doświadczenia z zadań aktualnie realizowanych w zespole, najlepiej tych z udziałem pozostałych osób uczestniczących.

Zakładki pozostają w rękach osób uczestniczących.

Następnie każda osoba umieszcza na swojej planszy pionek na tej pozycji Skali, na której widzi siebie obecnie w zespole.

Gdzie widzicie mnie?

Pierwsza, dobrowolnie zgłaszająca się osoba, zaprasza pozostałych do swojej planszy, na której już stoi jej pionek.

Pozostali uczestnicy odnajdują spośród „wypełnionych” przez siebie zakładek tę dotyczącą właściciela/ki planszy i sprawdzają, na której pozycji zaznaczyli daną osobę.

Osoba prowadząca zaprasza do wspólnej refleksji:

Najpierw wypowiadają się te osoby, które umiejscowiły właściciela/kę w tej samej pozycji co ona sama. Podają argumenty, uzasadnienie wyboru pozycji. Pionek pozostaje w tym samym miejscu na planszy.

Następnie osoba z zespołu, której wskazanie na zakładce jest inne niż właściciela planszy, przestawia pionek na miejsce zgodnie ze swoim zaznaczeniem na zakładce i uzasadnia swój wybór. Tam, gdzie stał pionek właściciela planszy, prowadzący kładzie monetę 1gr lub inny mały przedmiot dla oznaczenia „punktu wyjścia”. Osoba prowadząca zachęca osobę do której należy plansza do spokojnego wysłuchania opinii innych.

Osoby, które wskazały tę samą pozycję, dopowiadają swoje uzasadnienia wyboru miejsca na Skali.

Potem kolejna osoba, której wybór pozycji jest inny niż obecnie pokazuje pionek na Skali, przedstawia pionek zgodnie ze swoim wskazaniem z zakładki i uzasadnia wybór miejsca. Wypowiadają się też osoby, które mają to samo wskazanie na zakładce.

Zmiana pozycji pionka trwa do czasu, kiedy „przejdzie” on przez wszystkie pozycje zaznaczone na zakładkach dedykowanych właścicielowi/właścicielce planszy.

Teraz właściciel/ka planszy – jeśli po wysłuchaniu osób uczestniczących zmienił/a zdanie o swojej pozycji- stawia swój pionek w odpowiadającym jej miejscu. Jeśli chce, może to uzasadnić. Jest to również czas na pytania, dlaczego ktoś zobaczył ją w tej czy innej pozycji – o ile nie zostało to klarownie przekazane wcześniej.

Osoby uczestniczące wręczają zakładki osobie, której są przypisane.

Tan sam „scenariusz” realizowany jest dla kolejnej osoby, która zaprasza zespół do swojej planszy.

Sytuacja powtarza się, aż zostaną „przepracowane” plansze każdej z osób uczestniczących.

Podsumowanie

Na zakończenie **warto poprosić osoby uczestniczące o podzielenie się odczuciami, refleksją, zapytać:** czego dowiedzieli się o sobie? Co ich zaskoczyło? Co zainspirowało? Czego potrzebują?

Może to być inspiracją do rozmowy o różnych perspektywach postrzegania tych samych sytuacji, komunikacji w zespole, potrzebie informacji zwrotnej, otwartości na argumenty otoczenia.

Dokąd zmierzamy?

Kolejnym etapem wykorzystania narzędzia może być pytanie do każdej z osób uczestniczących: na jakiej pozycji Skali chciałaby być w przyszłości, gdzie siebie widzi?

Osoba stawia pionek na swojej planszy w pożądanym przez siebie miejscu, a monetę (czy inny przedmiot do oznaczenia sytuacji wyjściowej) zostawia tam, skąd zabiera pionek. Jeśli nie chce żadnych zmian, zostawia pionek na tym samym polu dokłada tam monetę.

Zastanawia się co trzeba zrobić, aby przejść od aktualnej pozycji do oczekiwanej, może to zapisać (do swojej wiadomości).

W nagłówku jednej kartki A4 wpisuje: JA, drugiej kartki: OSOBY Z ZESPOŁU. Jeśli korzystamy z 2 kolorów kartek prowadzący określa, który kolor przeznaczony jest na kartkę JA.

Osoba uczestnicząca zapisuje na kartce JA, co zrobi, by nastąpiła zmiana jej pozycji na Skali z obecnej na oczekiwaną (zostaje to do jej wiadomości, chyba, że sama zechce się tym podzielić). Na drugiej kartce zapisuje, jakiego wsparcia, pomocy oczekuje w tej zmianie od osób z zespołu.

Przy swojej planszy zostawia tylko kartkę OSOBY Z ZESPOŁU.

Po ukończeniu tego zadania przez wszystkich, osoba prowadząca wydaje uczestnikom nalepki – „cenki”.

Uczestnicy podchodzą do każdej kartki zostawionej przy planszy, zapoznają się z listą oczekiwań i tam, gdzie są gotowi służyć wsparciem, pomocą nakleją „cenkę” ze swoim imieniem (lub dopisują imię bezpośrednio na kartce, jeśli nie ma nalepek).

Po „odwiedzeniu” wszystkich plansz wracają do swojej, zapoznają się z deklaracjami wsparcia od osób z zespołu.

Teraz można porozmawiać w zespole o oczekiwaniach wsparcia (może u poszczególnych osób są takie same lub podobne), o gotowości do udzielania go, o działaniach, które mogą podjąć poszczególni członkowie zespołu lub cały zespół, by ułatwić dotarcie na oczekiwaną pozycję.

